

Dosarul nr. 1-1595/2023
1-23090295-12-1-23062023

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

22 martie 2024

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediu Buiucani

Instanţa de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei , judecător Ana Cucerescu
Grefier Cristian Vinogradov

Cu participarea:

Acuzatorului de Stat Maria Mîndrescu,
Părţii vătămate ***** Sîrghi
Apărătorului inculpatului: Lilian Rudei, Igor Tuhari
Inculpatului: *****Mamaliga

În lipsa:

Avocatului părţii vătămate Vladislav Ciobanu-Niţuleac Sorina Burlea

a judecat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Mamaliga*****, născut la *****, IDNP: *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar din Chişinău, domiciliat în *****, studii superioare incomplete, celibatar, angajat în câmpul muncii, fără persoane la întreţinere, supus militar, nu are grad de invaliditate, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzută de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în procedura judecătorului de la data de 23 iunie 2023 – 22 martie 2024.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţă de judecată, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. Fapta prejudiciabilă săvârşită de inculpat, considerată ca fiind dovedită:

Mamaliga*****, pe parcursul anului 2021, într-o perioadă nedeterminată de timp, având un plan dinainte elaborat al activităţii infracţionale, s-a organizat în prealabil pentru comiterea infracţiunii, aflându-se în mun. Chişinău, str.Calea Ieşilor, 14, ulterior, în vederea realizării intenţiei infracţionale, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale şi prevăzând urmările, dorind în mod conştient survenirea lor, având intenţia sustragerii bunurilor altei persoane, acţionând în detrimentul normelor imperative stabilite de legislaţia penală, prezentându-se ca agent de vânzări auto, l-a indus în eroare pe Sîrghi *****, promiţându-i vânzarea automobilului de model ***** n/î "*****" la un preţ de 7200 euro, cu condiţia transmiterii automobilului în proprietatea ultimului, convingându-l că achitarea v-a fi efectuată în termen de o

lună, după care fără să-și onoreze obligațiunile asumate, a dispărut, eschivându-se de la orice contact. Astfel, urmarea a acțiunilor ilicite ale lui Mămăligă Denis, părții vătămate Sîrghi *****, i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 97 066 lei.

2. Procedura examinării cauzei penale.

În ședința de judecată inculpatul **Mamaliga*******, vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut și a pledat pentru examinarea cauzei în procedura generală. În acest sens, în conformitate cu art.art.351, 352 din Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

3. Argumentele participanților la proces.

1. Poziția inculpatului.

Astfel, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată pe marginea învinuirilor aduse, la întrebările formulate de acuzatorul de stat, **inculpatul Mamaliga******* a declarat instanței că:

Anterior a făcut cunoștință cu domnul Sîrghi prin intermediul cunoscuților el a apelat la el ca să realizeze un mijloc de transport de marca Dacia, mijlocul de transport a realizat repede dacă nu greșește în 2-3 zile. Speră că atunci a rămas satisfăcut de serviciile sale, ca urma înainte de plecarea lui i-a lăsat la vânzare un alt automobil de marca *****, peste o perioadă de timp a găsit un cumpărător pentru acest mijloc de transport a apelat pe domnul Sîrghi și a spus că este cumpărător și a spus că cumătrul lui are procură prin care poate semna la MRAO actele de vânzare cumpărare și nu va fi o problemă de vânzare, familia lui este Hîncu, nu ține minte numele. Apoi a vândut mijlocul de transport Skoda, a vorbit cu domnul Sîrghi și a avut o înțelegere de împrumut bănesc din banii din vânzare a Skodei cu el a fost o înțelegere verbală și tot în acea zi l-a sunat și i-a spus să se întâlnească cu domnul Hîncu și să scrie o recipisă. Ei s-au întâlnit cu domnul Hîncu la Calea Ieșilor vizavi de magazinul Ocean Produs, la Lukoil. După ce a scris recipisa domnul Sîrghi a spus să i-o dea lui Hîncu și cu asta s-a terminat ziua. Peste o perioadă de timp când a venit deja timpul de rambursare a banilor așa cum au fost afectați de războiul din Ucraina, de pandemie și vânzarea automobilelor era influențată și din acest motiv nu a avut posibilitate să întoarcă banii îndată lui domnul Sîrghi. După revenirea lui Sîrghi în Republica Moldova au avut o întâlnire și au stabilit că va restitui banii în măsura posibilității, întâlnirea a fost la Ciocana. În total a restituit în jur de 2500 euro pe părți lunar. După o perioadă de timp după ce achita, presupune că pe Sîrghi nu la aranjat sumele pe care i le achita și a apelat la poliție și așa mai departe.

La întrebările apărătorului, inculpatul a declarat instanței că total a fost 7700 euro și a întors 2500 euro, el restituia banii în cash, ei se întâlneau cu domnul Sîrghi și în Viber indica că a transmis banii și că el confirma, domnul Sîrghi a șters toate mesajele, poate prezenta screen shot la discuție. El nu a refuzat să restituie banii lui Sîrghi, nu s-a eschivat și a recunoscut, recipisa a dat lui domnul Hîncu, dacă nu greșește, recipisa era fără termen, era doar despre un împrumut bănesc de la domnul Sîrghi lui, el a confirmat că a recepționat suma de 7700 euro.

La întrebările acuzatorului de stat, inculpatul a declarat instanței că pe parcursul anului 2021 activitatea lui oficială era că lucra la un SRL în calitate de operator, dar vânzările auto era ca un hobby după care a văzut că se primește a dorit să legalizeze afacerea. A realizat mijlocul de transport Skoda. Inițial când a primit spre vânzare automobilul urma să fie vândut cu 7700 euro, el a primit asemenea mijloace bănești. Recunoaște că nu a restituit integral banii părții vătămate. A fost afectat anterior de pandemie, de război, a avut cheltuieli care ține de menținerea locului de parcare a mijlocului de transport și pentru supraviețuire. Nu era stabilit nici un termen de restituirea banilor, verbal au stabilit că va restituie banii parțial și transmitea câte 200-300 euro și chiar 500 euro, el lunar

cât a avut posibilitate atât întorcea, dar domnul Sîrghi insista ca săptămânal să întoarcă câte 400 euro. El la 2CDAuto SRL a început a lucra de la început, cum a fondat-o în anul 2022. Din momentul cum a înființat firma el este fondator, el nu are salariu acolo pentru că trebuie să investească banii pentru a crește, dar anterior a dat mai mult de cât a putut. După înstrăinarea automobilului prima tranșă nu poate spune când a fost pentru că la el au fost șterse toate mesajele ce țin de discuții cu Sîrghi.

La întrebările instanței, inculpatul a declarat instanței că cu privire la ultima achitare nu are informația când a fost. De când a parvenit cauza penală în instanța de judecată nu a achitat nici-o sumă, când a fost la poliție și a dorit să demonstreze că achită deja nu au fost mesajele, el dorea să demonstreze că achita dar nu credea că așa departe va ajunge și va fi pornit dosar penal. Avocata lui de la urmărirea penală a încercat să-l contacteze pe avocatul lui Sîrghi, dar nu a putut să-l contacteze și tot era tare straniu și ei au decis să meargă mai departe. Când a mers la centru de înmatriculare a automobilelor, automobilul inițial a fost înregistrat pe cumpărătorul nou, nu a fost înregistrat pe el, mașina s-a vândut prin intermediul rețelelor de socializare. A fost vorba despre o dezvoltare personală ca să nu apeleze la bănci sau credite, el atunci procura mașini de la companii de micro finanțare și de la executorii judecătorești și banii acestea erau ca o investitei pentru a obține venit pe viitor. A fost coordonat cu partea vătămată împrumut pentru ce și a scris recipisă nu a indicat că va fi pentru dezvoltarea afacerii, împrumut a fost fără dobândă și fără termen.

3.2. Argumentele acuzării de stat.

Conform art.26 alin.(3) din Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a Învinuirii în Instanță, în susținerea învinuirii formulate față de inculpatul Mamaliga*****învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal, și necatînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut învinuirea formulată față de acesta, a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

- *Declarațiile părții vătămate ***** Sîrghi,* care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că pe Mamaliga*****îl cunoaște, sunt în relație de prietenie, nu sunt rude. În anul 2021 a avut un automobil de model ***** , nu ține minte numere de înmatriculare și a avut intenția de a vinde, după care domnul*****Mamaliga se ocupa cu vânzarea automobilelor și el dorea să plece peste hotarele țării și ca să fie mai ușor de a vinde a încredințat lui să vândă automobilul. A încredințat verbal, după care s-a întâlnit cu el și au convenit la suma ca să-i dea 7200 euro pentru automobil. S-au întâlnit la sfârșitul lunii februarie 2021 la mun. Chișinău str.Ginta Latină unde a predat automobilul. După ce a predat automobilul a plecat la muncă în Italia pe un termen nedeterminat. Au convenit că țin legătura la telefon fiind în Italia luna aprilie l-a telefonat și a spus că este un cumpărător și a fost de acord să fie vândut automobilul, după care a spus că va transmite banii prin intermediul lui Hîncu Radu va transmite banii în sumă de 7200 euro. În luna decembrie 2022 au fost transmiși de către Mamaliga*****suma de 2200 euro personal lui, restul sumei a comunicat că îi va da când are, a rămas 5000 euro să restituie și nu a restituit.

La întrebările acuzatorului de stat, partea vătămată a declarat instanței că lui Mamaliga*****procură cu drept de a vinde automobilul nu a lăsat, a lăsat procură pe numele lui Hîncu Radu care va pleca cu acordul lui să înstrăineze automobilul cu Mamaliga Denis. Suma de 97 mii lei este o sumă considerabilă pentru el. Cu Mamaliga*****se cunoaște din 2019 dacă nu greșește.

La întrebările apărătorului, partea vătămată a declarat instanței că automobilul era scris pe el, dar procura a făcut pe Radu Hîncu. Nu a vorbit cu Mamaliga*****ca să-i împrumute bani. Pe numele lui recipisă de 5000 euro ca să fie dat de către Mamaliga*****nu ține minte să fi fost, dar poate și a fost, au trecut 3 ani. Nu a primit nici-o recipisă. Condițiile de înțelegere a fost ca să-i dea

suma care o dorește el, dar apoi nu-l interesează cu cât va vinde. După ce în decembrie a achitat suma de 2200 euro, a fost că va dat restul sumei de 5000 euro când va putea. Au convenit că când va avea banii atunci va restitui, dar deja a trecut mult timp și deja a apelat la poliție. La Mamaliga*****a ajuns că a vândut anterior o mașină cu el și de asta îl cunoștea, atunci nu au fost așa probleme. Prejudiciul lui este de 5000 euro și prejudiciul moral, dar încă nu s-a gândit ce sumă. Când a dat mașina nu a solicitat un contract de gaz să fie făcut.

Fiind audiat suplimentar la data de 19 decembrie 2023, la întrebările apărătorului partea vătămată a declarat instanței că ultima achitare pe care a recepționat-o de la Mamaliga*****a fost pe data de 22.02.2022, a fost suma de 300 euro, la acea dată a fost recunoscută suma de 2200 euro. A dat banii la încredere pentru că l-a ajutat prima dată cu vinderea Daciei, s-au înțeles verbal la împrumut fără procent.

- *Declarațiile martorului Radu Hîncu*, care în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței că pe Mamaliga***** îl cunoaște, nu sunt rude și nici prieteni. Pe partea vătămată Sîrghi îl cunoaște, sunt cumătrii. Aproximativ 2 ani în urmă cumătru Gheorghe Sîrghi a avut un automobil de model Skoda și a rugat să facă o procură pe numele lui ca să poată înstrăina acest automobil. La sunat ***** Sîrghi că în baza de procură să îi înstrăineze automobilul, a plecat cu Mamaliga***** și au fost la biroul de înregistrare a automobilelor de pe str. Calea Ieșilor, nu cunoaște pe numele cui a fost înregistrat automobilul, careva sume de bani nu a primit.

La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat instanței că automobilul a fost înregistrat pe numele lui Mamaliga. Nu cunoaște dacă au ajuns banii la Sîrghi *****. Nu a primit nici-o sumă de bani, nu ține minte dacă a primit o recipisă privind întoarcerea banilor de către Mamaliga Denis.

La întrebările instanței, martorul a declarat instanței că la Direcția de înregistrare automobilelor l-a sunat Sîrghi Gheorghe și a spus că urmează să se vadă cu Mamaliga. Apoi ***** Sîrghi a spus că nu a primit banii și a spus că se clarifică singur.

Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat spre cercetare în susținerea învinuirii formulate față de Mamaliga***** privind săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal următoarele probe:

- *Proces-verbal de ridicare din 18.07.2022*, acțiune procesuală prin care de la Sîrghi ***** au fost ridicate capturi de ecran din conversația avută în perioada de timp 10.02.2022 - 02.07.2022 prin intermediul aplicației "Viber" între Sîrghi ***** și Mămăligă***** precum și înregistrări audio (f.d.18-24);

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.09.2022*, în cadrul căruia au fost supuse examinării constituie capturile de ecran ridicate de la Sîrghi ***** prin ordonanța și proces verbal de ridicare din data de 18 iulie 2022, la examinare fiind stabilite că este prezentă discuția care se poartă între cet. Sîrghi ***** și Mămăligă Denis, referitor la o sumă de bani, unde cet. Mămăligă motivează faptul că a dat suma de 1800, dar în continuare acesta se eschivează prin diferite pretexte de a-i răspunde cet. Sîrghi *****. Fiind examinat contractul de vânzare cumpărare emis la data de 15.04.2021, vânzător fiind Sîrghi ***** , pe procura 655, 05.03.2021 Hîncu Radu, cumpărător fiind Pogoja Gheorghe, Agenția Servicii publice Alba Iulia 75/22, ap. 23, marca ***** , Nr. de identificare TMBEF6NHIG4542040, NR. MOTORULUI CUS220660, anul fabricării 2016, culoare argintie, n/i „*****”, actul este intact Iară careva deformări (f.d.25).

În continuare, instanța de judecată menționează că prin prisma art.24 alin.(3) din Cod de procedură penală, care prevede că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, respectând principiile generale ale judecării cauzei penale, drepturile tuturor participanților la proces, instanța a oferit posibilitate egală părților de a-și prezenta poziția, specificând în acest sens că partea apărării, a prezentat spre cercetare:

- *Copia recipisei din 26.02.2024, semnată de Hîncu Radu*, prin care se consemnează că acesta din urmă nu deține nici o recipisă de la cet. Mamaliga*****și careva surse financiare nu i-a împrumutat. Pretenții materiale nu are.

4. Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325 alin.(1) din Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În conformitate cu art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art.100, alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art.101, alin.(1) și (2) din Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale-prin începerea urmăririi penale-nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată

dincolo de orice dubiu rezonabil că, în privința inculpatului Mamaliga Denis, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului *i-a fost adus la cunoștință* atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta prin rechizitoriul întocmit.

În mod particular,

Cu referire la învinuirea lui Mamaliga*****în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Mamaliga*****în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal.

Or, în cadrul ședinței de judecată, în sensul celor incriminate inculpatului Mamaliga Denis, în vederea confirmării circumstanțelor descrise în rechizitoriul partea vătămată ***** Sîrghi a declarat instanței următoarele: „...*pe Mamaliga*****îl cunoaște, sunt în relație de prietenie, nu sunt rude. În anul 2021 a avut un automobil de model ******, nu ține minte numere de înmatriculare și a avut intenția de a vinde, după care domnul*****Mamaliga se ocupa cu vânzarea automobilelor și el dorea să plece peste hotarele țării și ca să fie mai ușor de a vinde **a încredințat lui să vândă automobilul. A încredințat verbal, după care s-a întâlnit cu el și au convenit la suma ca să-i dea 7200 euro pentru automobil. S-au întâlnit la sfârșitul lunii februarie 2021 la mun. Chișinău str.Ginta Latină unde a predat automobilul. După ce a predat automobilul a plecat la muncă în Italia pe un termen nedeterminat. Au convenit că țin legătura la telefon fiind în Italia luna aprilie l-a telefonat și a spus că este un cumpărător și a fost de acord să fie vândut automobilul, după care a spus că va transmite banii prin intermediul lui Hîncu Radu va transmite banii în sumă de 7200 euro. În luna decembrie 2022 au fost transmiși de către Mamaliga*****suma de 2200 euro personal lui, restul sumei a comunicat că îi va da când are, a rămas 5000 euro să restituie și nu a restituit..., ...lui Mamaliga*****procură cu drept de a vinde automobilul nu a lăsat, **a lăsat procură pe numele lui Hîncu Radu** care va pleca cu acordul lui să înstrăineze automobilul cu Mamaliga Denis. Suma de 97 000 lei este o sumă considerabilă pentru el. Cu Mamaliga*****se cunoaște din 2019 dacă nu greșește..., ...**automobilul era scris pe el, dar procura a făcut pe Radu Hîncu. Nu a vorbit cu Mamaliga*****ca să-i împrumute bani. Pe numele lui recipisă de 5000 euro ca să fie dat de către Mamaliga*****nu ține minte să fi fost, dar poate și a fost, au trecut 3 ani. Nu a primit nici-o recipisă. Condițiile de înțelegere a fost ca să-i dea suma care o dorește el, dar apoi nu-l interesează cu cât va vinde. După ce în decembrie a achitat suma de 2200 euro, a fost că va dat restul sumei de 5000 euro când va putea. Au convenit că când va avea banii atunci va restitui, dar deja a trecut mult timp și deja a apelat la poliție. La Mamaliga*****a ajuns că a vândut anterior o mașină cu el și de asta îl cunoștea, atunci nu au fost așa probleme. Prejudiciul lui este de 5000 euro și prejudiciul moral, dar încă nu s-a gândit ce sumă. Când a dat mașina nu a solicitat un contract de gaz să fie făcut..., ...ultima achitare pe care a recepționat-o de la Mamaliga*****a fost pe data de 22.02.2022, a fost suma de 300 euro, la **acea dată a fost recunoscută suma de 2200 euro. A dat banii la încredere pentru că l-a ajutat prima dată cu vinderea Daciei, s-au înțeles verbal la împrumut fără procent**”.****

Astfel, analizând conținutul declarațiilor părții vătămate ***** Sîrghi, instanța atestă că acesta a depus declarațiile desfășurat, fără careva divergențe, cu suficientă precizie cu privire la bunul transmis, scopul transmiterii, înțelegerea care a avut loc, bani primiți de la inculpat, metoda

înțelegerii, precum și încrederea pe care a avut-o față de inculpat, circumstanțe ce țin inducerea în eroare a acestuia și faptul neîndeplinirii obligațiilor asumate.

Prin urmare, instanța apreciază declarațiile părții vătămate ***** Sîrghi ca pertinente, concludente și utile, considerente din care le va pune la baza prezentei Sentințe.

Mai mult, se constată că declarațiile părții vătămate ***** Sîrghi coroborează cu declarațiile martorului Hîncu Radu, care în susținerea învinuirii formulate în privința lui Mamaliga*****a declarat instanței că „...pe Mamaliga*****îl cunoaște, nu sunt rude și nici prieteni. Pe partea vătămată Sîrghi îl cunoaște, sunt cumătrii. Aproximativ 2 ani în urmă cumătru **Gheorghi Sîrghi a avut un automobil de model Skoda și a rugat să facă o procură pe numele lui ca să poată înstrăina acest automobil. La sunat ***** Sîrghi că în baza de procură să îi înstrăineze automobilul, a plecat cu Mamaliga*****și au fost la biroul de înregistrare a automobilelor de pe str.Calea Ieșilor, nu cunoaște pe numele cui a fost înregistrat automobilul, careva sume de bani nu a primit..., ...automobilul a fost înregistrat pe numele lui Mamaliga. Nu cunoaște dacă au ajuns banii la Sîrghi *****. Nu a primit nici-o sumă de bani, nu ține minte dacă a primit o recipisă privind întoarcerea banilor de către Mamaliga Denis..., ...la Direcția de înregistrare automobilelor l-a sunat Sîrghi Gheorghi și a spus că urmează să se vadă cu Mamaliga. Apoi ***** Sîrghi a spus că nu a primit banii și a spus că se clarifică singur”.**

Astfel, reieșind din declarațiile martorului Hîncu Radu, instanța constată că acesta confirmă faptul că ***** Sîrghi a avut o înțelegere cu Mamaliga*****privind vânzarea automobilului de model Škoda, a confirmat faptul vânzării automobilului, în urma căruia el nu a primit careva sume bănești, rolul său la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a automobilului de model Škoda, reprezentînd partea vătămată prin procură, precum și a negat faptul că între el și inculpat ar fi existat o înțelegere de împrumut a banilor, nefiind încheiate/semnate careva recipise în acest sens, sau recipise privind recepționarea a careva sume bănești.

Mai mult, cele declarate de către martor se demonstrează și prin conținutul *copiei recipisei din 26.02.2024, semnată de Hîncu Radu*, prin care se consemnează că acesta din urmă nu deține nici o recipisă de la cet. Mamaliga*****și careva surse financiare nu i-a împrumutat.

Prin urmare, instanța reține declarațiile martorului Hîncu Radu, le apreciază ca pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile părții vătămate, fiind depuse sub jurământ, considerente din care instanța le va pune la baza Sentinței de condamnare.

Nu în ultimul rând, instanța reține că declarațiile părții vătămate și a martorului se confirmă prin conținutul mijloacelor de probă, cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume: proces-verbal de ridicare din 18.07.2022, acțiune procesuală prin care de la Sîrghi ***** au fost ridicate capturi de ecran din conversația avută în perioada de timp 10.02.2022 - 02.07.2022 prin intermediul aplicației ”Viber” între Sîrghi ***** și Mamaligă*****precum și înregistrări audio, prin care se confirmă existența datoriei (f.d.18-24); procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.09.2022, în cadrul căruia au fost supuse examinării constituie capturile de ecran ridicate de la Sîrghi ***** prin ordonanța și proces verbal de ridicare din data de 18 iulie 2022, la examinare fiind stabilite că este prezentă discuția care se poartă între cet. Sîrghi ***** și Mămăligă Denis, referitor la o sumă de bani, unde cet. Mămăligă motivează faptul că a dat suma de 1800, dar în continuare acesta **se eschivează** prin diferite pretexte de a-i răspunde cet. Sîrghi *****. Fiind examinat contractul de vânzare cumpărare emis la data de **15.04.2021**, vânzător fiind Sîrghii ***** , pe procura 655, 05.03.2021 Hîncu Radu, cumpărător fiind Pogoja Gheorghe, Agenția Servicii publice Alba Iulia 75/22, ap. 23, marca ***** , Nr. de identificare TMBEF6NHIG4542040, NR. MOTORULUI CUS220660, anul fabricării 2016, culoare argintie, n/î „*****”, actul este intact Iară careva deformări (f.d.25).

În context, analizând mijloace materiale de probă, pe care instanța le apreciază ca pertinente, se stabilește că vânzarea mijlocului de transport de model ***** , Nr. de identificare

TMBEF6NHIG4542040, Nr. Motorului CUS220660, anul fabricării 2016, culoare argintie, n/i „*****” a avut loc la data de 15 aprilie 2021, iar banii de la vânzarea automobilului inculpatul nu i-a transmis părții vătămate nici reprezentantului acestuia Hîncu Radu, astfel, acționînd în mod fraudulos, inducând în eroare partea vătămată și profîntînd de încrederea acestuia.

Din aceste considerente instanța va aprecia critic declarațiile inculpatului Mamaliga*****în acest sens, precum că nu a săvârșit acțiuni de escrocherie în raport cu partea vătămată ***** Sîrghi, declarînd că *”...Anterior a făcut cunoștință cu domnul Sîrghi prin intermediul cunoscuților el a apelat la el ca să realizeze un mijloc de transport de marca Dacia, mijlocul de transport a realizat repede dacă nu greșește în 2-3 zile. Speră că atunci a rămas satisfăcut de serviciile sale, ca urma înainte de plecarea lui i-a lăsat la vânzare un alt automobil de marca ******, peste o perioadă de timp a găsit un cumpărător pentru acest mijloc de transport a apelat pe domnul Sîrghi și a spus că este cumpărător și ***a spus că cumătrul lui are procură prin care poate semna la MRAO actele de vânzare cumpărare și nu va fi o problemă de vânzare, familia lui este Hîncu, nu ține minte numele. Apoi a vîndut mijlocul de transport Skoda, a vorbit cu domnul Sîrghi și a avut o înțelegere de împrumut bănesc din banii din vânzare a Skodei cu el a fost o înțelegere verbală și tot în acea zi l-a sunat și i-a spus să se întâlnească cu domnul Hîncu și să scrie o recipisă. Ei s-au întâlnit cu domnul Hîncu la Calea Ieșilor vizavi de magazinul Ocean Produs, la Lukoil. După ce a scris recipisa domnul Sîrghi a spus să i-o dea lui Hîncu și cu asta s-a terminat ziua. Peste o perioadă de timp când a venit deja timpul de rambursare a banilor așa cum au fost afectați de războiul din Ucraina, de pandemie și vânzarea automobilelor era influențată și din acest motiv nu a avut posibilitate să întoarcă banii îndată lui domnul Sîrghi. După revenirea lui Sîrghi în Republica Moldova au avut o întâlnire și au stabilit că va restitui banii în măsura posibilității, întâlnirea a fost la Ciocana. În total a restituit în jur de 2500 euro pe părți lunar. După o perioadă de timp după ce achita, presupune că pe Sîrghi nu la aranjat sumele pe care i le achita și a apelat la poliție și așa mai departe..., ...total a fost 7700 euro și a întors 2500 euro, el restituia banii în cash, ei se întâlneau cu domnul Sîrghi și în Viber indica că a transmis banii și că el confirma, domnul Sîrghi a șters toate mesajele, poate prezenta screen shot la discuție. El nu a refuzat să restitui banii lui Sîrghi, nu s-a eschivat și a recunoscut, recipisa a dat lui domnul Hîncu, dacă nu greșește, recipisa era fără termen, era doar despre un împrumut bănesc de la domnul Sîrghi lui, el a confirmat că a recepționat suma de 7700 euro..., ...pe parcursul anului 2021 activitatea lui oficială era că lucra la un SRL în calitate de operator, dar vânzările auto era ca un hobby după care a văzut că se primește a dorit să legalizeze afacerea. A realizat mijlocul de transport Skoda. Inițial când a primit spre vânzare automobilul urma să fie vîndut cu 7700 euro, el a primit asemenea mijloace bănești. Recunoaște că nu a restituit integral banii părții vătămate. A fost afectat anterior de pandemie, de război, a avut cheltuieli care ține de menținerea locului de parcare a mijlocului de transport și pentru supraviețuire. Nu era stabilit nici un termen de restituirea banilor, verbal au stabilit că va restitui banii parțial și transmitea câte 200-300 euro și chiar 500 euro, el lunar cât a avut posibilitate atît întorcea, dar domnul Sîrghi insista ca săptămînal să întoarcă câte 400 euro. El la 2CDAuto SRL a început a lucra de la început, cum a fondat-o în anul 2022. Din momentul cum a înființat firma el este fondator, el nu are salariu acolo pentru că trebuie să investească banii pentru a crește, dar anterior a dat mai mult de cât a putut. După înstrăinarea automobilului prima tranșă nu poate spune când a fost pentru că la el au fost șterse toate mesajele ce ține de discuții cu Sîrghi..., ...cu privire la ultima achitare nu are informația când a fost. De când a parvenit cauza penală în instanța de judecată nu a achitat nici-o sumă, când a fost la poliție și a dorit să demonstreze că achită deja nu au fost mesajele, el dorea să demonstreze că achita dar nu credea că așa departe va ajunge și va fi pornit dosar penal. Avocata lui de la urmărirea penală a încercat să-l contacteze pe avocatul lui Sîrghi, dar nu a putut să-l contacteze și tot era tare straniu și ei au decis să meargă mai departe. Când a mers la centru de înmatriculare a automobilelor, automobilul inițial a fost***

înregistrat pe cumpărătorul nou, nu a fost înregistrat pe el, mașina s-a vândut prin intermediul rețelelor de socializare. A fost vorba despre o dezvoltare personală ca să nu apeleze la bănci sau credite, el atunci procura mașini de la companii de micro finanțare și de la executorii judecătorești și banii aceștia erau ca o investiție pentru a obține venit pe viitor. A fost coordonat cu partea vătămată împrumut pentru ce și a scris recipisă nu a indicat că va fi pentru dezvoltarea afacerii, împrumut a fost fără dobândă și fără termen”.

Instanța reține că analizând declarațiile inculpatului Mamaliga Denis, în coroborare cu mijloace materiale de probă, cercetate în cadrul ședinței de judecată, se stabilește că inculpatul Mamaliga*****a acționat în raport de partea vătămată ***** Sîrghi utilizând manopere frauduloase, abuzând de încredere pe care avea și a indus în eroare partea vătămată cu privire la obligația acestuia de a restitui mijloace bănești de la vânzarea bunului, prezentînd informații mincinoase, prezentîndu-le ca adevărate, or ca explicație nerambursării a mijloacelor bănești primiți de la vânzarea bunului inculpatul Mamaliga*****invocă existența unei înțelegeri între el și partea vătămată cu privire la un împrumut fără termen, fiind semnată și o recipisă în acest sens, existența căreia inculpatul nu a putut demonstra precum și existența unei astfel de înțelegeri cu partea vătămată, or în materialele cauzei penale lipsesc probe care ar demonstra circumstanțe invocate, declarațiile inculpatului fiind pur declarative, neavînd careva suport factologic, iar scopul acestora fiind inducerea în eroare instanța de judecată cu privire la reala situație de fapt, precum și evitarea răspunderii penale.

Astfel, în baza celor analizate *supra* se constată că inculpatul Mamaliga*****a creat victimei ***** Sîrghi o reprezentare falsă a realității cu privire la intenția acestuia privind executarea obligațiilor asumate.

Instanța reține că apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și își fundamentează concluziile pe probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar în urma examinării cauzei s-a stabilit că fapta prejudiciabilă există și a fost săvîrșită de inculpat.

În concluzie, fiind apreciate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată instanța constată că acestea demonstrează potrivit principiului *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția inculpatului Mamaliga*****în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal, *escrocheria* adică, ***adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.***

În continuare, **sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate**, instanța reține că conform art.113 alin.(1) Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Instanța de judecată stabilește că *obiectul juridic generic* a infracțiunii incriminate îl constituie relațiile sociale cu privire la patrimoniu, iar *obiectul juridic special* al infracțiunii de escrocherie are un caracter complex: *obiectul juridic principal*-îl formează relațiile sociale cu privire la posesia

asupra bunurilor mobile; *obiectul juridic secundar*-îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii specificate îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material al infracțiunii incriminate inculpatului reprezintă suma bănească, pe care inculpatul a primit în urma vânzării mijlocului de transport care a aparținut părții vătămate-7 500 euro. De reținut că inculpatul nu neagă faptul primirii sumelor bănești.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragere; b) acțiunea adiacentă, care constă în abuz de încredere și inducere sau menținere în eroare a unei persoane; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial în proporții considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Subsecvent, instanța de judecată reține că este relevant de a face trimitere la prevederile *Deciziei de inadmisibilitate a Curții Constituționale RM a sesizării nr. 152g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 190 alin.(1) din Codul penal*, în care se stabilește că „...consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității..., ...Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că sau folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului....”,

La fel, instanța de judecată explică că pentru întrunirea elementelor laturii obiective a escrocheriei este importantă stabilirea conținutului acțiunii adiacente. Din textul dispoziției alin.(1) art.190 din Cod penal, care este aplicabil și la dispoziția alin.(2) art.190, fiind delimitat de calificativul „în proporții considerabili,, se deduce că această acțiune trebuie să îndeplinească prin următoarele modalități: să se exprime în abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Subsidiar, instanța notează că specificul relațiilor care planează limita dintre normele civile și normele penale este foarte sensibil și necesită a fi tratat cu o maximă diligență, având în vedere consecințele care pot fi generate ca urmare a constatării lor și anume răspunderea civilă sau răspunderea penală. Astfel, pentru a cădea sub incidența legii penale și anume a prevederilor art.190 din Codul penal, sustragerea bunurilor de către făptuitor sub condiția unui angajament, trebuie să fie însoțită încă **de la momentul obținerii de fapt** al acestor bunuri de scopul făptuitorului de a nu-și onora angajamentul. **Nu orice imposibilitate de a onora un angajament din partea unei persoane ce a obținut bunurile altei persoane implică aplicabilitatea legii penale, în detrimentul legii civile. Este esențial de a constata rea-credința făptuitorului, fraudă acestuia, lipsa intenției de a-și onora angajamentele, atitudinea acestuia față de angajamentul propriu-zis și față de obligațiile acestuia.**

Respectiv, raportînd cele enunțate la circumstanțele de fapt ale speței, instanța atestă că comportamentul inculpatului pînă la și după primirea mijloacelor bănești, circumstanțele legate de anturaj, activitatea acestuia vin să contureze fie lipsa dorinței de a-și onora obligațiile și intenția frauduloasă față de partea vătămată, care a fost generată de un scop de cupiditate, și nu de o consecință a vulnerabilității relațiilor civile.

Suplimentar, instanța statuează că la calificarea infracțiunii săvârșite cu cauzarea de daune în proporții considerabile se ia în considerare prevederile art.126, alin.(2) Cod penal, în conformitate cu care *Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale*

a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Cu referire la prejudiciul invocat, instanța reține că acesta a fost confirmat de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată, fiind descrise bunurile și prețul acestora, precum și suma care urmează a fi restituită de către inculpatul Mamaliga Denis, fiind apreciată în valoare de 7 500 euro, dintre care fiind restituite 2 200 euro, datoria fiind în mărime de 97 066 lei, suma care nu este negată de inculpat și care a fost de acord să o restituie.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - cel de cupiditate. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

La fel, se reține că prezența scopului de sustragere ar demonstra următoarele circumstanțe: situația financiară dificilă a inculpatului care ”și-a asumat” angajamentul la momentul încheierii tranzacției, maniera de comportament pe care a manifestat-o făptuitorul după ce i-au fost transmise bunurile (banii), circumstanțe, care la caz, instanța de judecată a stabilit în cadrul examinării cauzei.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 alin.(2) din Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. La caz, instanța a stabilit că inculpatul întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, fiind la data săvârșirii infracțiunii responsabil, atingând vârsta de 27 ani.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, instanța de judecată a stabilit întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Mamaliga Denis, prin urmare, instanța ajunge la concluzia că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(2), lit.c) din Cod penal a fost demonstrată incontestabil, *potrivit principiului „in dubio pro reo”*.

5. Referitor la stabilirea categoriei și a termenului de pedeapsă.

De către acuzatorul de stat, în debaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Mamaliga*****vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani.

Apărătorul inculpatului Mamaliga Denis, avocatul Igor Tuhari, în debaterile judiciare a solicitat instanței emiterea în privința lui Mamaliga*****unei sentințe de achitare.

Potrivit art.24 alin.(2) din Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia

În continuare instanța de judecată la individualizarea pedepsei, se va ghida de prevederile art.art.7, 75 din Cod penal. Astfel, norma prevăzută la art. 7 alin. (1) din Cod penal, stipulează că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, norma indicată coroborată cu prevederile art.75 alin. (1) din Cod penal, care stabilește că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate

în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Ca urmare din dispoziția art.75 alin.(1) din Cod penal, se desprind criteriile de individualizare a pedepselor și anume că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, criteriile date răspund la cum trebuie să fie aplicată pedeapsa.

În contextul celor expuse supra și potrivit prevederilor art.61 alin. (1) din Cod penal, care indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin.(2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.51, alin.(2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, în prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Mamaliga Denis, la răspundere penală pe componența de infracțiuni prevăzute de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal.

Instanța de judecată reține că fapta prevăzută de **art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal**, comisă de inculpatul Mamaliga****reprezintă o infracțiune *mai puțin gravă*, concluzia rezultă din interpretarea sistemică a prevederilor art.190 alin.(2), lit.c) și art.16 alin.(3) din Cod penal. Or, în cursul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că faptele imputate inculpatului, au fost comise în aprilie 2021, legea penală, prevăzută de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal, stabilind o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Reieșind din circumstanțele expuse *supra* instanța de judecată la stabilirea pedepsei lui Mamaliga****urmează să aplice limitele pedepsei penale prevăzută de dispoziția normei incriminate.

La fel, la stabilirea pedepsei inculpatului Mamaliga Denis, instanța de judecată, *urmează să țină cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate, de faptul că inculpatul nu a fost anterior condamnat, fapt confirmat prin revendicarea (f.d.42), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.29) sau psihiatru (f.d.28, verso), celibatar, fără persoane la întreținere.*

La fel, la individualizarea pedepsei, instanța va lua în considerare faptul *restituirii prejudiciului cauzat părții vătămate*, fapt confirmat de către aceasta prin cererea din 27.02.2024, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa, precum și renunțarea la acțiunea civilă.

Circumstanțele prevăzute de art.76, 77 din Cod penal nu au fost stabilite.

Totodată se atestă că, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu sunt.

În altă ordine de idei, constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța urmează să-i stabilească inculpatului pedeapsa penală capabilă să corecteze făptuitorul.

În ceea ce privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată, se va călăuzi de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea apărării societății

împotriva comiterii unor astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea.

În circumstanțele elucidate mai sus, instanța de judecată consideră la caz că, corectarea și reeducarea inculpatului Mamaliga Denis, este posibilă prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse penale sub formă de *amendă*, în limita prevăzută de articolul menționat.

Subsecvent, instanța reține că prin prisma prevederilor art.65 alin.(1)-(2) din Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii. Alin.(2) Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani.

La caz, potrivit dispoziției normelor incriminate pedeapsa complementară obligatorie constă în privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Astfel, cât privește pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate potrivit sancțiunii prevăzute de art.190 alin.(2), lit.c) din Cod penal, instanța va aplica sancțiunea complementară – *de ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale*, deoarece aceasta este una obligatorie.

Cu referire la repararea prejudiciului.

Instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11), 13), 14) și 15) Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

În acest sens instanța reține că, de către partea vătămată **Sîrghi ******* ce a fost recunoscut prin ordonanța organului de urmărire penală ca parte civilă la 22 iulie 2022 (f.d.13), a declarat prejudiciu în mărime de 97 066 lei.

În cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a susținut mărimea prejudiciului cauzat, solicitând încasarea integrală a acestuia.

Totuși, se reține că prin cererea din 27.02.2024, partea vătămată a comunicat instanței că **renunță** la formularea unei acțiuni civile, menționând că **prejudiciul a fost reparat integral**, considerente din care instanța constată restituirea pagubei și nu se va pronunța asupra reparării acesteia.

Referitor la cheltuielile judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar și în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art.382-389, 392-395 din Cod de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Mamaliga*******, născut la *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(2), lit.c) din Codul penal.

Se condamnă Mamaliga***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190, alin.(2), lit.c) Cod penal și în baza acestei Legi ai aplica pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 1000/una mie/ unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 /cincizeci mii/ lei, cu privarea de dreptul de ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea și administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 /trei/ ani.

Se explică lui Mamaliga***** prevederile art.64, alin.(3¹) Cod penal, în conformitate cu care condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței
Judecător

Ana CUCERESCU
